

Republika Grecka podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich niewłaściwie zinterpretował postanowienie art. 15 wstępnego uzgodnienia w sprawie porozumienia, stwierdzając, iż przed podpisaniem uzgodnienia w sprawie dodatkowego porozumienia partnerzy zawarli w dniu 24 lutego 1997 r. w sposób dorozumiany porozumienie o realizacji projektu i że, w związku z tym, wymieniony wyżej art. 15 ust. 1 został w rzeczywistości uchylony lub zmieniony.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-211/07)

(2007/C 155/21)

Język postępowania: angielski

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Landessozialgericht w dniu 20 kwietnia 2007 r. — Petra von Chamier-Glisczinki przeciwko Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Sprawa C-208/07)

(2007/C 155/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że utrzymując w mocy art. 5.2 i 5.3 Motor Insurance Agreement z dnia 31 maja 2004 r., a w szczególności przez i) wykluczenie wypłaty odszkodowania posiadaczom pojazdów w sytuacji gdy wszystkie pojazdy są nieubezpieczone oraz ii) ograniczając uprawnienie do wypłaty odszkodowania w stosunku do osób w nieubezpieczonym pojeździe, który nie spowodował szkody Republika Irlandii uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych, a w szczególności art. 1 ust. 4 akapit trzeci teże oraz

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Art. 5.3 Motor Insurance Agreement zawartego między ministrem transportu i Motor Insurers' Bureau of Ireland w dniu 31 maja 2004 r. („Agreement”) przewiduje wykluczenie wypłaty odszkodowania wszystkim kierowcom nieubezpieczonych pojazdów, niezależnie czy spowodowali wypadek czy nie, czym wykracza poza dozwolony zakres wykluczeń ustanowiony w art. 1 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy.

Jeżeli chodzi o sytuację pasażerów podróżujących w nieubezpieczonych pojazdach, art. 5.2 Agreement przewiduje generalne wykluczenie wypłaty odszkodowania we wszystkich przypadkach, w których osoba, która doznała uszkodzenia ciała „wiedziała lub powinna była wiedzieć o braku ważnej polisy”. **Wszyscy** pasażerowie w nieubezpieczonych samochodach są zatem traktowani identycznie, niezależnie od tego czy podróżowali w pojeździe, który spowodował szkodę czy nie. Pozostaje

Sąd krajowy

Bayerisches Landessozialgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Petra von Chamier-Glisczinki

Strona pozwana: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 lit. a), ewentualnie w związku z ust. 2, rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ należy interpretować na podstawie art. 18 WE i art. 39 i 49 WE w związku z art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 ⁽²⁾ w ten sposób, że pracownik lub osoba prowadząca działalność gospodarczą względnie członek rodziny nie otrzymuje świadczeń pieniężnych ani rzeczowych realizowanych przez instytucję miejsca zamieszkania na rachunek instytucji właściwej, jeżeli zgodnie z przepisami obowiązującymi instytucję miejsca zamieszkania dla osób u niej ubezpieczonych nie są przewidziane świadczenia rzeczowe, a jedynie świadczenia pieniężne?
- 2) Jeżeli roszczenie takie przysługuje, czy na podstawie art. 18 WE lub art. 39 i 49 WE przysługuje roszczenie o przejęcie kosztów — po uprzednim zezwoleniu — stacjonarnego pobytu w domu opieki w innym państwie członkowskim wobec instytucji właściwej w wysokości świadczeń, które należą się we właściwym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 257, str. 2.

to w sprzeczności ze sformulowaniem art. 1 ust. 4 akapit trzeci, który wyraźnie rozróżnia te dwie sytuacje i ogranicza wyłączenie wypłaty odszkodowania w stosunku do tych osób (włączając kierowcę) w pojeździe, który **spowodował szkodę**.

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 15 lutego 2007 r. w sprawie T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Lda przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 kwietnia 2007 r. przez Indorata-Serviços e Gestão, Lda

(Sprawa C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (Przedstawiciel: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 15 lutego 2007 r. (!) w sprawie T-204/04
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera swe odwołanie od wskazanego wyroku na czterech zarzutach.

W ramach pierwszego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie art. 7 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 40/94. Wbrew twierdzeniom Sądu, słowo „HAIRTRANSFER” może zostać zarejestrowane, ponieważ jest fantazyjne, w związku z czym posiada charakter odróżniający i dlatego też nadaje się do tego, aby odróżnić oznaczone nim towary i usługi skarżącej od produktów innych przedsiębiorstw.

W ramach drugiego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie art. 7 ust. 1 lit c) rozporządzenia nr 40/94. Stwierdzając, że w ramach towarów klasyfikowanych do klasy 8 oznaczenie „HAIRTRANSFER” pozostaje w wystarczająco bezpośrednim i konkretnym związku z odpowiednimi

towarami, i że oznaczenie „HAIRTRANSFER” wskazuje odpowiedniemu kręgowi konsumentów przeznaczenie towarów z klasy 22 i w związku z tym, generalnie odznacza się również wystarczająco bezpośrednim i konkretnym związkiem z odpowiednimi towarami z klasy 22, Sąd dokonał błędnej wykładni przepisu, o którym mowa i błędnie go zastosował. Ponadto, „HAIRTRANSFER” nie może mieć charakteru opisowego względem towarów, którym odmówiono rejestracji, ponieważ towar nie może mieć „wyłącznie opisowej” funkcji dla usługi (!).

W ramach trzeciego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie zasady równego traktowania. Oznaczenia z pewnością porównywalne z kombinacją słów, o której mowa, stanowią bowiem przedmiot decyzji Urzędu Harmonizacji dotyczących rejestracji jako wspólnotowych znaków towarowych. Skarżąca podniosła w postępowaniu przed sądem, że wskazane oznaczenia mają charakter odróżniający również na podstawie utrwalonego orzecznictwa Urzędu Harmonizacyjnego, Austriackiego Urzędu Patentowego i urzędów patentowych licznych państw członkowskich.

Wreszcie, w ramach czwartego zarzutu, wnosząca odwołanie podnosi, że miało miejsce naruszenie ogólnych zasad prawa wspólnotowego. Zaskarżony wyrok sądu narusza bowiem nakaz rzeczowości i zasadę spójności przy orzekaniu poprzez dokonanie w ramach tego samego wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego rozróżnienia, które jest niezrozumiałe pod względem rzeczowym. Jest w pełni oczywiste, że nieuwzględniona przez Urząd Harmonizacji usługa „zagęszczania włosów” z klasy 44 jest zawarta w ramach usługi przedłużania włosów. Dopuszczenie oznaczenia „HAIRTRANSFER” dla usługi „przedłużania włosów” i nieuwzględnienie usługi „zagęszczania włosów” jest w związku z tym rzeczowo nieuzasadnione.

(!) Dz.U. C 82, str. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 kwietnia 2007 r. — Verlag Schawe GmbH przeciwko Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Sprawa C-215/07)

(2007/C 155/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof